

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

El miracle de Lourdes

Un any més, una munió de pelegrins anirem el proper 28 de juny al santuari de la Mare de Déu de Lourdes amb la nostra Hospitalitat. El pelegrinatge a Lourdes és una experiència meravellosa que cadascú la viu i la gaudeix d'una manera diferent.

El centre de Lourdes és la gruta de la Mare de Déu: lloc de pregària, de silenci i de reflexió. En aquesta gruta de Massabielle, l'any 1858 la Mare de Déu es va aparèixer a Bernadeta, una noia pobra i senzilla. Li va parlar. La Mare de Déu parla a tots els pelegrins. Ho fa en el fons del cor. La fe, l'esperança i l'amor són manifestacions ben paleses per a tots els pelegrinatges que s'apleguen a Lourdes. I aquest testimoniatge de vida cristiana parla, interpel·la i fa present Déu, que és amor.

A Lourdes hi ha guaricions. Molts malalts hi van amb aquest desig i amb molta fe. Però molts d'ells, quan es troben davant la gruta de la Mare de Déu i s'omplen de les vivències espirituals que s'experimenten al santuari, ja no demanen la guarició sinó saber acceptar la malaltia i unir-la a la creu de Crist, o bé demanen la guarició dels altres. En una bella escultura dels jardins del santuari podem llegir una expressió plena de llum que va pronunciar una pelegrina italiana que era cega: «És més important retrobar la fe que retrobar la vista». Aquest és l'autèntic miracle, que sol ser molt freqüent a Lourdes.

Acostar-se als peus de la Mare de Déu és una vivència que ens transforma. Tanmateix, fer-ho amb l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes és encara més gratificant, perquè és un pelegrinatge que ager-

mana pelegrins, voluntaris i malalts de les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa. Quan acompanyem i servim els nostres germans malalts, l'anada a Lourdes adquireix un sentit molt més ple. Els malalts són un *signe* de la presència viva de Jesucrist entre nosaltres. Ells ens ajuden a descobrir el sentit autèntic de la vida. El contacte atent i amorós amb els malalts ens porta a una trobada profunda amb

el Senyor. Els dies del pelegrinatge són un petit tast del que haurien de ser tots els dies de l'any.

En els pelegrinatges diocesans a Lourdes participen molts joves. Són voluntaris i fan diversos serveis ben a prop dels malalts. Són uns dies intensos de treball, de pregària i de fraternitat, però especialment de joia interior. Els joves que van a Lourdes per primera vegada, com tots els altres pelegrins, coincideixen a manifestar que hi tornaran l'any següent. El testimoniatge de molts joves que fa anys que van a Lourdes amb l'Hospitalitat és que Lourdes *enganxa*.

A més, Lourdes ofereix un altre do als pelegrins: la vivència de la catolicitat del poble de Déu. Al santuari, s'hi troben cristians dels cinc continents, units als peus de la Mare de Déu en una mateixa fe, esperança i caritat. Les cultures i les llengües s'agermanen en la celebració d'una mateixa fe. I tots escolten el mateix lema, que enguany és el missatge de Maria: «Feu tot el que Jesús us digui» (Joan 2,5b).

Benvolguts germans i germanes, nens, joves, adults, malalts i amb salut, us animo a viure aquesta experiència participant en un dels nostres pelegrinatges diocesans del final del mes de juny o de setembre.* Si aquest estiu no podem anar a Lourdes, recordeu que Maria visita les nostres llars i ens convida a fer tot el que el seu Fill, Jesús, ens diu a l'Evangelí i en la pregària.

* Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa. Per a més informació: t. 934 874 009 – info@hospitalitat.org

ACTUALITAT

Omella: «Nosaltres som la custòdia vivent de Crist que portem el seu amor enmig del món»

Confraries, ordes i congregacions religioses, autoritats polítiques, sacerdots i feligresos d'arreu de la diòcesi es van citar el passat diumenge per celebrar, amb l'arquebisbe de Barcelona, la solemnitat de Corpus Christi. El cardenal Joan Josep Omella va presidir l'Eucaristia a l'interior de la Catedral de Barcelona, concelebrada pels bisbes auxiliars, Mons. Sergi Gordo i Mons Antoni Vadell, així com pel Capítol Catedralici i una àmplia representació dels preveres diocesans.

Durant l'homília, Omella va animar a seguir el lema del nou Pla Pastoral. Una crida a «Sortir!» i «estar

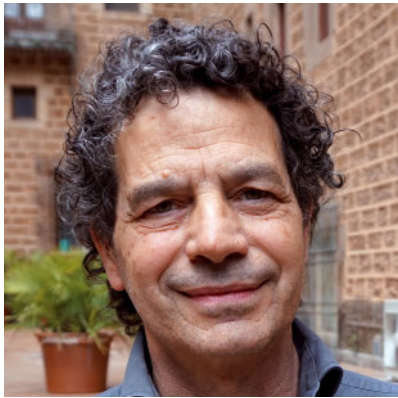
atents a les necessitats dels germans, sense prejudicis, amb un cor senzill». Va exhortar a treballar per la solidaritat, l'amor i la justícia amb el fi «d'anular les causes que provoquen el sofriment». Un camí canalitzat, per entitats d'Església com Càritas, però també individualment per la feligresia, per construir un món més just i més frater, en pau i llibertat. El cardenal va fer reflexionar sobre la funció de tots i cada un de nosaltres, que «som la custòdia vivent de Crist, que portem el seu amor enmig del món».

Després de la celebració va sortir per la porta de Sant Iu, la custòdia amb el Santíssim en processó pels carrers del centre de Barcelona. El bestiar i els gegants obrien el seguici que finalitzava amb la feligresia.

ENTREVISTA

La Seva voluntat

JOAQUIM FONTANALS

L'oftalmòleg Joaquim Fontanals té, en la seva professió, el lloc de trobada amb Déu, on es compromet «a cercar-lo, a buscar el seu rostre», a involucrar-se «en el dolor o en la incapacitat, com un gest d'amor, com una forma de caritat i com una manera d'agradar a Déu». El Dr. Fontanals assegura que mai no ha començat cap cirurgia sense pregar a Déu «que es faci la seva voluntat». «Són moltes les vegades que m'he quedat sorprès dels esdeveniments quirúrgics i de l'èxit assolit», afegeix.

Per què creu en Déu?

Perquè sóc conscient que he rebut la vida com un obsequi; no la tinc com un dret. Déu és el creador que m'abraça i que rau en mi. Se m'ha fet visible a la intel·ligència a través de les coses creades. Si resto atent puc percebre Déu en el rostre d'una persona que em mira, en la bellesa d'una flor, en el silenci que hi ha al meu voltant, en una església que em fa pensar en quelcom que transcendeix, sobrepassa aquest món.

La Bíblia és el seu llibre de capçalera. Per què l'atrau amb tanta força?

La Bíblia em captiva i em sedueix; m'apropa a Déu i, en definitiva, a Jesús. Em parla i em connecta directament amb la meua història més personal. M'atrau perquè cada vegada em pregunta més, i em qüestiona més; no és un llibre de respostes donades. Hi vaig descobrint, com més la llegeixo, el discerniment entre «el que diu» i no tant el «com ho diu». Representa un anhel per saber què és allò que em vol dir Déu.

De què li està més agraït a Déu?

De tenir-lo com a Pare. Jesús, quan em revela el Parenostre, empra una expressió que evoca una meravellosa història d'amor. Un mot que identifica compromís, responsabilitat. Hi ha un Pare que vetlla per mi —durant la foscor de la nit i durant la llum del dia— i jo sóc el seu estimat.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Testimoni de la resurrecció..., amb un llibre

Visitant un company que està convalescent en una residència prop de Barcelona, coincideixo amb un matrimoni amic seu. M'afegeixo a la conversa i abordem els temes propis d'un moment de visita compartida com aquest: la situació del malalt —que sortosament és positiva—, el procés que ha seguit, les previsions de retorn a la normalitat... El posem al dia sobre diversos amics i coneguts comuns, comentem el llibre que abans d'emmalaltir va escriure i que està en fase d'impresió, abordem alguns temes d'actualitat... L'estona és molt agradable i, quan he de marxar, el matrimoni s'ofereix a portar-me a casa. Ja dins el cotxe que condueix l'esposa, i poc abans d'arribar a casa, el marit m'ofereix un llibre i em diu: «Regalo aquest llibre a persones amb les quals coincideixo i converso. Llegeixi'! Pense que li agradarà. Sempre regalo el mateix llibre, considero que pot ajudar a tothom». Treu un exemplar de la bossa que porta i n'hi veig dos o tres més. Amb naturalitat, afegeix: «N'he regalat més d'un miler». Trigo uns instants a reaccionar. No m'esperava un regal quan he sortit de casa per visitar un malalt, i menys que fos un llibre que aborda el tema de la vida espiritual i la vida quotidiana. Una mica astorat, li ho agraeix.

xo. Després, el fet m'ha portat a la reflexió.

Avui és Pentecosta i encara ressonen les paraules de Jesús a l'Evangelí: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres» (Jn 20,21). Ens envia a nosaltres, a cadascú amb les seves febleses i limitacions i amb els seus encerts, a ser testimonis en els fets petits i en els esdeveniments importants. Hem d'anar descobrint, demanant la força de l'Esperit, com puc ser testimoni de la resurrecció: amb el servei diligent, amb una paraula encertada, amb una actitud acollidora, amb un gest fraternal... amb un llibre. Tot per viure i facilitar la trobada alliberadora amb Jesús, per descobrir-ne la presència continuada i per enfortir el sentit de pertinença a la seva colla. «Així, doncs, també nosaltres, envoltats d'un núvol tan gran de testimonis, traguem-nos tot impediment, i el pecat que tan fàcilment ens subjecta, i llancem-nos a córrer sense defallir en la prova que ens és proposada» (He 12,1).

Aquesta munió de llibres regalats són testimonis de l'acompliment d'aquest enviament, gràcies al lliurament humil, senzill i generós del qui els escampa i en va posar un, també, a les meves mans.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Discernimiento y santidad

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

La vida nos viene llena de momentos en los que debemos realizar alguna elección, cotidianos o excepcionales. Sin embargo, pudiera darse que los reclamos exteriores nos dificulten centrar la atención en lo que de verdad importa.

De hecho asegura el Papa en la Exhortación apostólica sobre la llamada a la santidad en el mundo actual, que «hoy día, el hábito del discernimiento se ha vuelto particularmente necesario» (GE, 167).

Pero, en verdad, ¿es tan importante como para poder hablar de discernimiento y santidad? El Papa nos da la clave: «¿Cómo saber si algo viene del Espíritu Santo o si su origen está en el espíritu del mundo o en el espíritu del diablo? La única forma, añade, es el discernimiento, que no supone solamen-

te una buena capacidad de razonar o un sentido común, es también un don que hay que pedir». Discernimiento que «no está reservado a los más inteligentes o instruidos, y el Padre se manifiesta con gusto a los humildes (cf. Mt 11,25)» (GE, 166, 170).

Cada día podemos celebrar «que el Señor vence en nuestra vida». El discernimiento nos conduce a nuestro verdadero centro: conocer a Jesucristo, conocer el amor del Padre. «Está en juego el sentido de mi vida ante el Padre que me conoce y me ama, el verdadero, que nadie conoce mejor que él» (GE, 158, 170).

A María la mujer que conserva todas las cosas en su corazón y sigue la voluntad de Dios, pidámosle ser como ella hermano, hermana y madre del Señor (cfr. Lc 2,19, Mc 3,34-35).

Lectures de la missa diària i santoral

11. ■ Dilluns (litúrgia hores: 2a setm.) [Ac. 11,21b-26 / Sl 97 / Mt 5,1-12]. Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí. Santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858). Sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alcía, vg. cistercenca.

12. ■ Dimarts [1Re 17,7-16 / Sl 4 / Mt 5,13-16]. Sant Joan de Sahagú, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. □ Dimecres [1Re 18,20-39 / Sl 15 / Mt 5,17-19]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció. Sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquil·lina, vg.

14. ■ Dijous [1Re 18,41-46 / Sl 64 / Mt 5,20-26]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Divendres [1Re 19,9a.11-16 / Sl 26 / Mt 5,27-32]. Santa Maria-Miquela del Santíssim Sacrament (Madrid, 1809 - València, 1865), vg. fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850). Sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, vg.

16. ■ Dissabte [1Re 19,19-21 / Sl 15 / Mt 5,33-37]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, mr.; santa Lutgarda, verge.

17. ■ Diumenge vinent, XI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ez 17,22-24 / Sl 91 / 2Co 5,6-10 / Mc 4, 26, 34]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856); beat Pau Buralls, bisbe.

DIUMENGE X DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 3,9-15)

El Senyor Déu cridà l'home i li digué: «¿On ets?» Ell li respongué: «He sentit que us passejàveu pel jardí i, com que vaig nu, he tingut por i m'he amagat». Li digué el Senyor Déu: «¿Qui t'ha fet saber que anaves nu? ¿És que has menjat del fruit de l'arbre que jo t'havia prohibit de menjar?» L'home li digué: «La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre, i n'he menjat». El Senyor Déu digué a la dona: «¿Per què ho has fet, això?» Ella li respongué: «És que la serp m'ha enganyat».

El Senyor Déu digué a la serp: «Ja que has fet això, seràs la més maleïda de totes les bèsties i de tots els animals feréstecs. T'arrossegaràs sobre el ventre i menjaràs pols tota la vida. Faré que sigueu enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà al cap, i tu l'atacaràs al taló».

Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

Des de l'abisme us crido, Senyor. / Escolteu el meu clam. / Estigueu atent, escolteu / aquest clam que us suplica. R.

Si tinguéssiu en compte les culpes, / ¿qui es podria sostenir? / Però és molt vostre perdonar, / i això ens infon respecte. R.

Confio en la paraula del Senyor, / la meva ànima hi confia. / Espera el Senyor la meva ànima, / més que els sentinelles el matí. / Que esperin el matí els sentinelles! / Israel espera el Senyor. R.

Són del Senyor l'amor fidel / i la redempció generosa. / És ell qui redimeix Israel / de totes les seves culpes. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 4,13-5,1)

Germans, l'Escriptura diu: «Em sento ple de fe, i per això he parlat». Nosaltres, doncs, també ens sentim plens d'aquesta fe, i per això parlem, i sabem que aquell que ressuscità Jesús, el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb Jesús i ens portarà a la seva presència juntament amb vosaltres. Perquè tot això és ben bé vostre; així la gràcia de Déu, que es multiplica a mesura que s'estén a molta gent, farà que sigui desbordant l'acció de gràcies a la seva glòria. Per això no ens desanimem. És veritat que la vida d'home que vivim per fora es va consumint, però la que vivim dins nostre es va renovellant cada dia, perquè el pes lleuger del que ara sofrim, i que dura tan poc, va acumulant un pes incomparable de glòria que durarà sempre. I nosaltres no apuntem a això que veiem, sinó a allò que no veiem, perquè les coses que veiem passen, però les que no veiem duren per sempre. El nostre cos, que és la casa i el tabernacle de Déu a la terra, serà destruït; però sabem que tenim al cel un altre edifici, un temple que és obra de Déu, no fet per mà d'homes, etern.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 3,20-35)

En aquell temps, Jesús entrà a casa amb els deixebles, i tornà a reunir-s'hi tanta gent que no els quedava temps ni de menjar. Quan els seus sentiren dir el que feia hi anaren per endur-se'l perquè deien que havia perdut el seny. Per altra banda, els mestres de la Llei que havien vingut de Jerusalem deien que estava posseït de Beel-Zebul, i que treia els dimonis pel poder del rei dels dimonis.

Jesús els cridà i els rebatia valent-se de paràboles. Els deia: «¿Com pot ser que Satanàs vulgui treure fora Satanàs? Si un reialme es divideix en faccions que lluiten les unes contra les altres no pot durar gaire temps. I si dins d'una família hi ha divisions, tampoc no pot durar. Igualment si el regne de Satanàs s'ha dividit en faccions que lluiten entre elles, ja no se sosté: no pot durar. A casa d'un guerrer valent ningú no pot penetrar-hi per prendre-li el que té sense encadenar-lo abans; només així li podrà saquejar la casa. Us ho dic amb tota veritat: Per més pecats que un home cometés i per més blasfèmies que proferís, Déu està disposat a perdonar-lo; però el qui injuria l'Esperit Sant, Déu no el perdonarà mai i sempre serà reu del seu pecat». Jesús va fer aquesta afirmació perquè deien que tenia un esperit maligne.

Després arriba la mare de Jesús amb els seus familiars i, de fora estant, el fan cridar. La gent que seia al voltant d'ell li diu: «La vostra mare i els vostres parents són aquí fora, que us volen veure». Ell els respon: «¿Qui són la meva mare i els meus parents?» Llavors, mirant els qui seien tot al voltant, diu: «Aquests són la meva mare i els meus familiars: tothom qui compleix la voluntat de Déu és el meu parent, la meva parenta, la meva mare».

Lectura del libro del Génesis (Gn 3,9-15)

Cuando Adán comió del árbol, el Señor Dios llamó y le dijo: «¿Dónde estás?». Él contestó: «Oí tu ruido en el jardín, me dio miedo, porque estaba desnudo, y me escondí». El Señor Dios le replicó: «¿Quién te informó de que estabas desnudo? ¿Es que has comido del árbol del que te prohibí comer?». Adán respondió: «La mujer que me diste como compañera me ofreció del fruto y comí». El Señor Dios dijo a la mujer: «¿Qué has hecho?». Ella respondió: «La serpiente me sedujo y comí». El Señor Dios dijo a la serpiente: «Por haber hecho eso, maldita tú entre todo el ganado y todas las fieras del campo; te arrastrarás sobre el vientre y comerás polvo toda tu vida; pongo hostilidad entre ti y la mujer, entre tu descendencia y su descendencia; ésta te aplastará la cabeza cuando tú la hieras en el talón».

Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

Desde lo hondo a ti grito, Señor; / Señor, escucha mi voz; / estén tus oídos atentos / a la voz de mi súplica. R.

Si llevas cuenta de los delitos, Señor, / ¿quién podrá resistir? / Pero de ti procede el perdón, / y así infundes temor. R.

Mi alma espera en el Señor, / espera en su palabra; / mi alma aguarda al Señor, / más que el centinela la aurora. / Aguarde Israel al Señor, / como el centinela la aurora. R.

Porque del Señor viene la misericordia, / la redención copiosa; / y él redimirá a Israel, / de todos sus delitos. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 4,13-5,1)

Hermanos: Teniendo el mismo espíritu de fe, según lo que está escrito: «Creí, por eso hablé», también nosotros creemos y por eso hablamos; sabiendo que quien resucitó al Señor Jesús también nos resucitará a nosotros con Jesús y nos presentará con vosotros ante él. Pues todo esto es para vuestro bien, a fin de que cuantos más reciban la gracia, mayor sea el agradecimiento, para gloria de Dios.

Por eso, no nos acobardamos, sino que, aun cuando nuestro hombre exterior se vaya desmoronando, nuestro hombre interior se va renovando día a día. Pues la leve tribulación presente nos proporciona una inmensa e incalculable carga de gloria, ya que no nos fijamos en lo que se ve, sino en lo que no se ve; en efecto, lo que se ve es transitorio; lo que no se ve es eterno. Porque sabemos que si se destruye esta nuestra morada terrena, tenemos un sólido edificio que viene de Dios, una morada que no ha sido construida por manos humanas es eterna y está en los cielos.

✠ Lectura del santo evangelio según san Marcos

(Mc 3,20-35)

En aquel tiempo, Jesús llegó a casa con sus discípulos y de nuevo se juntó tanta gente que no los dejaban ni comer. Al enterarse su familia, vinieron a llevárselo, porque se decía que estaba fuera de sí. Y los escribas que habían bajado de Jerusalén decían: «Tiene dentro a Belzebú y expulsa a los demonios con el poder del jefe de los demonios».

Él los invitó a acercarse y les hablaba en parábolas: «¿Cómo va a echar Satanás a Satanás? Un reino dividido internamente no puede subsistir; una familia dividida no puede subsistir. Si Satanás se rebela contra sí mismo, para hacerse la guerra, no puede subsistir, está perdido. Nadie puede meterse en casa de un hombre forzado para arramblar con su ajuar, si primero no lo ata; entonces podrá arramblar con la casa. En verdad os digo, todo se les podrá perdonar a los hombres: los pecados y cualquier blasfemia que digan; pero el que blasfeme contra el Espíritu Santo no tendrá perdón jamás, cargará con su pecado para siempre». Se refería a los que decían que tenía dentro un espíritu inmundo.

Llegan su madre y sus hermanos y, desde fuera lo mandaron llamar. La gente que tenía sentada alrededor le dice: «Mira, tu madre y tus hermanos y tus hermanas están fuera y te buscan». Él les pregunta: «¿Quiénes son mi madre y mis hermanos?» Y mirando a los que estaban mirando alrededor, dice: «Éstos son mi madre y mis hermanos. El que haga la voluntad de Dios, ese es mi hermano y mi hermana y mi madre».

Contra la veritat tot s'hi val

P. JAUME SIDERA, claretià

Avui les lectures de la Bíblia ens ajuden a reflexionar sobre diverses formes de girar l'esquena a Déu.

Jesús diu que el diable és mentider i pare de la mentida i homicida. Se serveix de la mentida per destruir l'obra predilecta de Déu: l'home. Tot recordant la història d'Adam i Eva al paradís, pensem en l'Adam i Eva que som nosaltres. Entre Déu i la fruita deliciosa, entre l'adquisició d'un títol o d'un negoci pencant o bé fent-t'hi trampa, triem la trampa. Què has fet? Resposta? Irresponsabilitat i més mentida. Resultat? Pèrdua de la familiaritat amb Déu, de la pau familiar i de l'equilibri interior. El pecat comença amb poqueta cosa i a la llarga acaba en tirania. Hem canviat el paradís en un camp de batalla.

El pecat contra l'Esperit Sant: conversant amb Jesús, els entesos en la Llei no el reconeixen com el Fort que desmanega les forces diabòliques antipersona humana. En fan un aliat del diable. D'això se'n diu pecat contra l'Esperit Sant: negar l'evidència per no haver de canviar.

La postveritat, que en diem ara, mostra la força devastadora d'aquest pecat contra l'Esperit Sant. Una mentida sistemàticament repetida esdevé una bomba de fragmentació que destrueix pobles i persones.

Hi ha una temptació que no ho sembla perquè neix de la bona fe. La família tem per la salut de Jesús. Treballa massa, se significa massa i se la pot carregar. Val més retirar-se a temps. La resposta de Jesús és clara: la meva mare i els meus germans són els qui escolten la paraula de Déu i la compleixen. Tots som invitats a formar-ne part: amb fe matura, coratge i generositat.

AGENDA

Actes

Pere Casaldàliga 90 anys. El proper dissabte 16 de juny, a les 11 h, al Seminari de Barcelona, a l'aula 4, l'associació d'Alumnes i d'Amics de l'ISCREB organitza una conferència a càrrec de Glòria Casaldàliga per celebrar aquesta efemèride. Cal reservar plaça a M. Carmen (t. 677 567 203) o anticsalumnes@iscreb.org

La parròquia al servei del veïnatge, som generadors de comunitat de fe i vida i de teixit social? Els propers dies 29 i 30 de juny, minicol·loqui a Santa Susanna, a l'Hotel Don Àngel (Passeig Marítim, s/n), per parlar de l'aproximació bíblica al tema. Per a inscripcions i més informació: www.cep-europa.org. Data d'inscripcions fins al 15 de juny.

XXVIII Jornades d'estudis franciscans «Qüestions franciscanes». Els propers dies 15 de juny (10 h), a la Facultat de Teologia (c/ Diputació, 231) i 16 de juny (10 h), al Museu de Pedralbes (baixada del Monestir, 9), tindrà lloc l'activitat organitzada per la Família Franciscana de Catalunya junt amb la Facultat de Teologia, per donar a conèixer autors franciscans poc coneguts i altres temes d'interès. Per a més informació poden

adreçar-se a www.caputxins.cat o al mail conselldeiaics@caputxins.cat. L'acte és d'entrada lliure i obert a tothom.

XVII Jornades interdiocesanes de Responsables de Catequesi: camins i llocs diversos per a la catequesi. Els propers dies 5 i 6 de juliol, al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231), aquestes jornades organitzades pel SIC per aprofundir en algunes pràctiques renovadores de la catequesi a casa nostra (en centres d'esplai, en temps de vacances, en agrupaments escoltes, etc.). Així com tractar les bases fonamentals de la catequesi no veient-la sols com una activitat dirigida a la infància sinó ampliable a d'altres edats. Més informació: t. 933 021 041 o a les delegacions de Catequesi de cada bisbat, www.caputxins.cat

Concert benèfic per al dany cerebral. Dissabte 16 de juny (20.45 h), a l'Escola Jesuïtes-El Clot (c/ València, 680), amb el grup Gospel4cors. Aportació: 7 €.

Concert benèfic Mans Unides. Diumenge 10 de juny (20 h), al Monestir de Pedralbes (Baixada del Monestir 9, Barcelona), la Coral Sant Ignasi oferirà un concert benèfic amb Mans Unides, donant suport a un projecte a Hondures

ACTUALITAT

Gabriel Magalhães, premi Memorial Bisbe Carrera

L'escriptor portuguès ha rebut el guardó que l'acredita com a guanyador d'aquest nou certamen de Periodisme en la categoria «Diàleg, Fe i Cultura». El lliurament dels premis Memorial Bisbe Carrera va tenir lloc durant la VII edició de la Nit de Ràdio Estel i *Catalunya Cristiana*, el sopar anual a benefici d'aquests dos mitjans de comunicació. Com cada any, la Nit, celebrada el divendres 1 de juny i organitzada pel Club+Amics, ha estat presidida per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, i ha comptat amb un gran nombre de personalitats del món eclesial, cultural, social i polític català.

d'educació a distància a zones rurals. El preu de l'entrada és de 12 € en venda anticipada o 15 € el dia del concert en taquilla.

Viatges

Camí d'Assís - Estiu 2018. La delegació de Joventut organitza per a aquest estiu

una ruta amb els joves de la diòcesi, acompanyats pel bisbe Toni Vadell, per seguir la ruta de sant Francesc fins a Assís. Durant 9 dies, del 30 de juny al 7 de juliol, per a joves de 15 a 30 anys. Cal inscriure's abans del 15 de juny. Preu: 360 €. Info: t. 934 121 551 o djoventut@arqbcn.org.

Pelegrinatge

Pelegrinatge a Terra Santa. Del 6 al 13 de setembre de 2018, organitzat per la Comissaria de Terra Santa. Per a més informació podeu trucar als t. 932 022 757 o 932 092 388.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

El milagro de Lourdes

Un año más, un gran número de peregrinos iremos el próximo 28 de junio al santuario de Nuestra Señora de Lourdes con nuestra Hospitalidad. La peregrinación a Lourdes es una experiencia maravillosa que cada uno vive y goza de manera diferente.

El centro de Lourdes es la gruta de la Virgen: lugar de oración, de silencio y de reflexión. En esta gruta de Massabielle, el año 1858, la Virgen se apareció a Bernardita, una muchacha pobre y sencilla. Le habló. La Virgen habla a todos los peregrinos. Lo hace en el fondo del corazón. La fe, la esperanza y el amor son manifestaciones muy claras de todos los peregrinos que se reúnen en Lourdes. Y este testimonio de vida cristiana habla, interpela y hace presente a Dios, que es amor.

En Lourdes se producen curaciones. Muchísimos enfermos van allí con este deseo y con mucha fe. Pero

muchos de ellos, cuando se presentan ante la gruta de la Virgen y se llenan de las vivencias espirituales que se experimentan en el santuario, ya no piden la curación sino saber aceptar su enfermedad y unir la a la cruz de Cristo, o bien rezan por la curación de los demás. En una bella escultura de los jardines del santuario figura una expresión llena de luz que pronunció una peregrina italiana que era ciega: «Es más importante reencontrar la fe que reencontrar la vista». Este es el auténtico milagro, que suele ser muy frecuente en Lourdes.

Acercarse a los pies de la Virgen es una experiencia que nos transforma. Pero hacerlo con la Hospitalidad es todavía más gratificante, porque es una peregrinación que hermana peregrinos, voluntarios y enfermos de las diócesis de Barcelona, Sant Feliu y Terrassa. Cuando acompañamos y

servimos a nuestros hermanos enfermos, la visita a Lourdes adquiere un sentido mucho más pleno. Los enfermos son un *signo* de la presencia viva de Jesucristo entre nosotros. Ellos nos ayudan a descubrir el sentido auténtico de la vida. El contacto atento y amoroso con los enfermos nos conduce a un encuentro profundo con el Señor. Los días de la peregrinación son como un anticipo de lo que deberían ser todos los días del año.

En las peregrinaciones diocesanas a Lourdes participan muchos jóvenes. Son voluntarios y realizan diversos servicios muy cerca de los enfermos. Son unos días intensos de trabajo, de oración y de fraternidad, pero especialmente de alegría interior. Los jóvenes que van a Lourdes por primera vez, como todos los peregrinos, coinciden en manifestar que volverán al año siguiente. El testimonio de muchos jó-

venes que hace años que van a Lourdes con la Hospitalidad es que Lourdes *engancha*.

Además, Lourdes ofrece otro don a los peregrinos: la vivencia de la catolicidad del pueblo de Dios. En el santuario se encuentran cristianos de los cinco continentes, unidos a los pies de la Madre en una misma fe, esperanza y caridad. Las culturas y las lenguas se hermanan en la celebración de una misma fe. Y todos escuchan el mismo lema, que este año es el mensaje de María: «Haced lo que Él os diga» (*Juan 2,5b*).

Queridos hermanos y hermanas, niños, jóvenes, adultos, enfermos y con salud, os animo a vivir esta experiencia participando en una de nuestras peregrinaciones diocesanas de finales del mes de junio o de septiembre.* Si este verano no podemos ir a Lourdes, recordad que María visita nuestros hogares y nos invita a hacer todo lo que su Hijo, Jesús, nos dice en el Evangelio y a través de la oración.

* Hospitalidad de la Virgen de Lourdes de las diócesis de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat y Terrassa. Para más información: t. 934 874 009 – info@hospitalitat.org

Seguiu-nos

www.esglesiabarcelona.cat

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT